

Sygnatura akt I C 384/22

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

G., dnia 27 marca 2024 r.

Sąd Rejonowy w Goleniowie I Wydział Cywilny w następującym składzie:

Przewodniczący: SSR Aneta Iglewska-Wilczyńska

Protokolant:

po rozpoznaniu w dniu 27 marca 2024 r. w Goleniowie

na rozprawie sprawy z powództwa (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością spółki komandytowej w P.

przeciwko (...) spółce akcyjnej z siedzibą w W.

spory na tle ubezpieczeń OC posiadaczy pojazdów mechanicznych z tytułu wypadków komunikacyjnych, z wyłączeniem spraw o symbolu 014pz

- zasądza od pozwanego (...) spółki akcyjnej z siedzibą w W. na rzecz powoda (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością spółki komandytowej w P. kwotę zł () z odsetkami ustawowymi od dnia; do dnia zapłaty;
- zasądza od pozwanego (...) spółki akcyjnej z siedzibą w W. na rzecz powoda (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością spółki komandytowej w P. kwotę zł () tytułem zwrotu kosztów postępowania;

Sygnatura akt I C 384/22

UZASADNIENIE

wyroku z 27 marca 2024 r.

Strona powodowa (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością spółka komandytowa z siedzibą w P. wniosła pozew przeciwko (...) spółce akcyjnej z siedzibą w W. o zapłatę kwoty 4.637,52 zł wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi od 18 czerwca 2022 r. do dnia zapłaty. Jednocześnie wniosła o zasądzenie na swoją rzecz zwrotu kosztów postępowania.

W sprzeciwie od nakazu zapłaty pozwany (...) spółka akcyjna z siedzibą w W. wniósł o oddalenie powództwa w całości oraz o zasądzenie na swoją rzecz zwrotu kosztów procesu.

Pismem z dnia 23 stycznia 2024 r. strona powodowa rozszerzyła powództwo, wnosząc o zasądzenie na jej rzecz kwoty 5.473,12 zł wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi od 18 czerwca 2022 r.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 15 maja (...) miało miejsce zdarzenie drogowe, w wyniku którego uszkodzeniu uległ pojazd marki A. o nr rej. (...), należący do M. R.. Pojazd ten przed zdarzeniem nie posiadał uszkodzeń, a w obrębie powstałej szkody posiadał jedynie oryginalne części zamienne.

Sprawca zdarzenia posiadał ubezpieczenie od odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych u (...) spółki akcyjnej z siedzibą w W. (dalej także jako: (...) S.A.).

Dowody: historia pojazdu k. 54-55, akt szkody (płyta CD) k. 56, opinia biegłego sądowego z zakresu techniki samochodowej, ruchu drogowego oraz (...) k. 94-134, 170-195.

Poszkodowany zgłosił szkodę (...) spółce akcyjnej z siedzibą w W.. Ubezpieczyciel zarejestrował szkodę pod numerem (...).

Ubezpieczyciel uznał swoją odpowiedzialność za powstałą szkodę i po przeprowadzeniu postępowania likwidacyjnego oraz sporządzeniu kalkulacji naprawy, ustalił wysokość należnego poszkodowanemu odszkodowania.

Decyzją z dnia 7 czerwca 2022 r. ubezpieczyciel przyznał poszkodowanemu odszkodowanie w kwocie 3.237,38 zł.

Dowody: pismo z 7.06.2022 r. k. 17, ustalenie wysokości szkody k. 18-22.

W dniu 15 czerwca 2022 r. poszkodowany M. R., za pośrednictwem pełnomocnika, dokonał przelewu wierzytelności wynikającej ze szkody w pojeździe marki A. o nr rej. (...), powstałej na skutek zdarzenia z dnia 15 maja 2022 r., likwidowanej pod numerem akt szkody (...), na rzecz (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w O..

Następnie, również 15 czerwca 2022 r., (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w O. dokonała przelewu powyższej wierzytelności na rzecz (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością spółki komandytowej z siedzibą w P..

Dowody: umowa przelewu wierzytelności nr (...) z 15.06.2022 r. k. 23-25, pełnomocnictwo k. 26, umowa przelewu (cesji) wierzytelności-umowa sprzedaży z 15.06.2022 r. k. 27, wydruki z KRS k. 28-33.

(...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością spółka komandytowa z siedzibą w P. zleciła sporządzenie prywatnej ekspertyzy celem ustalenia wysokości szkody powstałej w pojeździe marki A. o nr rej. (...). Zgodnie z kalkulacją koszt naprawy uszkodzonego pojazdu powinien wynieść 7.874,90 zł.

Dowód: kalkulacja naprawy nr (...) k. 34-39.

(...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w P. poinformowała (...) spółkę akcyjną z siedzibą w W. o cesji i wiadomością mailową z dnia 4 lipca 2022 r. wezwała ubezpieczyciela do zapłaty kwoty odszkodowania wynikającej z przedłożonej ekspertyzy technicznej pomniejszonej o dotychczas wypłacone świadczenie, w terminie 7 dni pod rygorem skierowania sprawy na drogę postępowania sądowego.

(...) spółka akcyjna z siedzibą w W. odmówiła wypłaty dalszego odszkodowania.

Dowody: wydruk wiadomości e-mail z 4.07.2022 r. k. 40, akta szkody (płyta CD) k. 56.

W wyniku zdarzenia z dnia 15 maja 2022 r. w samochodzie marki A. o nr rej. (...) uszkodzeniu uległa jego przednia i prawa część w postaci przedniego zderzaka (gdzie miał miejsce ubytek materiału w części bocznej przedniej w obrębie reflektora prawego), przedniego prawego błotnika (deformacja w części przedniej, wgniecenie punktowe z ubytkiem lakieru) oraz prawego reflektora. W przypadku zderzaka konieczna była naprawa i lakierowanie, w przypadku błotnika – prostowanie, szpachlowanie i lakierowanie, zaś w przypadku reflektora – wymiana na element używany, oryginalny z logo producenta pojazdu.

Niezbędny koszt naprawy pojazdu w celu przywrócenia go do stanu sprzed zdarzenia wyniósłby 8.710,50 zł. Koszt ten uwzględniał zastosowanie oryginalnych części zamiennych sygnowanych znakiem producenta o jakości O, przy zastosowaniu średnich stawek stosowanych w odpowiednio wyposażonych w kabinę lakierniczą i ramę naprawczą nieautoryzowanych zakładach naprawczych, tj. stawki za usługi blacharskie i mechaniczne w wysokości 121,50 zł za 1 roboczogodzinę oraz stawki za usługi lakiernicze w wysokości 127,71 zł za 1 roboczogodzinę.

Dla naprawy przedmiotowego pojazdu części o jakości P nie pozwoliłyby na restytucję pojazdu do stanu sprzed szkody, z uwzględnieniem zachowania co najmniej takiej samej sprawności technicznej i walorów estetycznych oraz co najmniej takich samych warunków bezpieczeństwa. Naprawa przy użyciu części oryginalnych pozwoliłaby na przywrócenie pojazdu do stanu sprzed szkody. W wykazie brak jest reflektorów o jakości (...) produkcji H., natomiast na dzień likwidacji szkody brak było możliwości sprawdzenia dostępności poszczególnych rodzajów części zamiennych.

Dowód: opinia biegłego sądowego z zakresu techniki samochodowej, ruchu drogowego oraz (...) k. 94-134, 170-195.

Sąd zważył, co następuje.

Powództwo podlegało uwzględnieniu w całości.

Ustalając stan faktyczny w niniejszej sprawie Sąd oparł się na dowodach z dokumentów dołączonych do pism procesowych stron postępowania, w tym przedłożonych przez stronę pozwaną akt szkody, a także opinii biegłego sądowego z zakresu techniki samochodowej, ruchu drogowego oraz (...). Wskazać należy, że dokumenty te stanowią dowody bez wydawania odrębnego postanowienia w tym zakresie, co wynika z treści art. 243(2) k.p.c. Strony nie kwestionowały prawdziwości przedłożonych dokumentów ani zawartych w nich danych, Sąd również nie miał podstaw do ich kwestionowania. Sąd dał wiarę opinii biegłego sądowego K. S., która na potrzeby niniejszej sprawy została sporządzona we właściwej formie, przez osobę posiadającą odpowiednią wiedzę specjalną. Opinia była rzetelna i przekonująca, a biegły odpowiedział w niej na wszystkie pytania Sądu, zaś sformułowane przez niego wnioski były jasne, logiczne i spójne.

Strona powodowa wywodziła swoje roszczenie z umowy ubezpieczenia wiążącej sprawcę szkody z ubezpieczycielem. Zgodnie z treścią art. 805 k.c. przez umowę ubezpieczenia zakład ubezpieczeń zobowiązuje się spełnić określone świadczenie w razie zajścia przewidzianego w umowie wypadku, a ubezpieczający zobowiązuje się zapłacić składkę. Świadczenie zakładu ubezpieczeń polega w szczególności na zapłacie przy ubezpieczeniu majątkowym – określonego odszkodowania za szkodę powstałą wskutek przewidzianego w umowie wypadku. Z kolei zgodnie z art. 822 § 1 i § 4 k.c. przez umowę ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej ubezpieczyciel zobowiązuje się do zapłacenia określonego w umowie odszkodowania za szkody wyrządzone osobom trzecim, względem których odpowiedzialność za szkodę ponosi ubezpieczający albo osoba, na której rzecz została zawarta umowa ubezpieczenia. Uprawniony do odszkodowania w związku ze zdarzeniem objętym umową ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej może przy tym dochodzić roszczenia bezpośrednio od ubezpieczyciela.

Ubezpieczenie od odpowiedzialności cywilnej obejmuje odpowiedzialność ubezpieczającego za szkody wyrządzone osobom trzecim przez ubezpieczonego sprawcę szkody. Jest to więc ubezpieczenie jego odpowiedzialności za wyrządzenie szkody opartej na zasadzie winy lub na zasadzie ryzyka. Odpowiedzialność ubezpieczyciela jest tak szeroka, jak odpowiedzialność cywilna ubezpieczającego, a wysokość świadczeń ubezpieczyciela z umowy ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej jest determinowana wysokością zobowiązań odszkodowawczych ubezpieczającego. W związku z tym odpowiedzialność odszkodowawcza ubezpieczyciela jest taka, do jakiej zobowiązany byłby sprawca szkody, gdyby to od niego powód domagał się naprawienia szkody.

Zasada odpowiedzialności sprawcy szkody, któremu strona pozwana udzielała w dniu zdarzenia ochrony ubezpieczeniowej, wynika z art. 436 § 2 k.c., zgodnie z którym w razie zderzenia się mechanicznych środków komunikacyjnych poruszanych za pomocą sił przyrody wymienione osoby mogą wzajemnie żądać naprawienia poniesionych szkód tylko na zasadach ogólnych, a zatem na podstawie art. 415 k.c. Przesłankami odpowiedzialności cywilnej za spowodowanie szkody wskutek kolizji drogowej są: wina, powstanie szkody na osobie lub w mieniu przez ruch mechanicznego środka komunikacji oraz związek przyczynowy między szkodą, a ruchem pojazdu. Stosowanie zaś do treści art. 34 ust. 1 ustawy o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych (t.j. Dz. U. z 2021 r. poz. 854 z późn. zm.).

przysługuje odszkodowanie, jeżeli posiadacz lub kierujący pojazdem mechanicznym są obowiązani do odszkodowania za wyrządzoną w związku z ruchem tego pojazdu szkodę, której następstwem jest uszkodzenie mienia.

Strona powodowa domagała się zapłaty odszkodowania w związku ze zdarzeniem z dnia 15 maja 2022 r., w wyniku którego uszkodzeniu uległ pojazd marki A. o nr rej. (...), należący w dniu zdarzenia do M. R.. Pozwany ubezpieczyciel przeprowadził postępowanie likwidacyjne w ramach likwidacji szkody, na skutek którego i w oparciu o sporządzony kosztorys naprawy wypłacił na rzecz poszkodowanych odszkodowanie w wysokości 3.237,38 zł.

W pierwszej kolejności należy wskazać, że legitymacja czynna strony powodowej do wystąpienia z powództwem przeciwko pozwanemu ubezpieczycielowi nie stanowiła w niniejszej sprawie kwestii spornej i także w ocenie Sądu brak było podstaw do jej kwestionowania, gdyż strona powodowa skutecznie wykazała swoją legitymację czynną i możliwość dochodzenia zapłaty wskazanego w pozwie roszczenia. Strona powodowa, chcąc wykazać skuteczność cesji wierzytelności na podstawie art. 509 k.c., przedłożyła bowiem stosowne dokumenty w postaci dwóch kolejnych umów cesji z dnia 15 czerwca 2022 r. (najpierw zawartej przez poszkodowanego z (...) spółką z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w O., a następnie zawartej przez tę spółkę ze stroną powodową), pełnomocnictwa oraz wydruku z KRS, pozwalających ustalić uprawnienie osób podpisujących przedłożone umowy cesji.

Przedmiotem sporu w niniejszej sprawie nie były także okoliczności zdarzenia ubezpieczeniowego, ani odpowiedzialność pozwanego ubezpieczyciela.

Strona pozwana kwestionowała zakres naprawy uszkodzonego pojazdu i jej koszt, a tym samym wysokość dochodzonego pozwem żądania, wskazując, że postępowanie likwidacyjne zostało przeprowadzone przez pozwaną w sposób rzetelny, a dokonana wnikliwa analiza całokształtu sprawy skutkowałą wypłatą odpowiedniego odszkodowania w wysokości 3.237,38 zł. W toku postępowania dowodowego strona pozwana podkreślała także, że w niniejszej sprawie okolicznością istotną było przede wszystkim nieskorzystanie przez poszkodowanego z możliwości naprawy uszkodzonego pojazdu w jednym z warsztatów należących do sieci warsztatów, z którą pozwana współpracuje, za kwotę przyznanego i wypłaconego odszkodowania. Zdaniem pozwanej, poszkodowany powinien współpracować w procesie likwidacji szkody z ubezpieczycielem i podejmować działania mające na celu minimalizację szkody, a czego poszkodowany nie uczynił.

Z uwagi na powyższe ustalenia, należy przejść do omówienia przesłanek dotyczących ustalenia wysokości odszkodowania. Zgodnie do art. 363 § 1 k.c. naprawienie szkody może polegać albo na restytucji naturalnej, albo na zapłacie odszkodowania pieniężnego. Zobowiązany do odszkodowania ponosi odpowiedzialność tylko za normalne następstwa działania, z którego wynika szkoda (art. 361 § 1 k.c.). W myśl obowiązującej w prawie cywilnym zasady pełnego odszkodowania, którą wyraża art. 361 § 2 k.c., naprawienie szkody ma zapewnić całkowitą kompensatę doznanego przez poszkodowanego uszczerbku. Nie może ono jednak przewyższać faktycznie poniesionej przez poszkodowanego szkody. Świadczenie ubezpieczyciela obejmuje zapłatę sumy pieniężnej odpowiadającej wysokości poniesionej przez poszkodowanego szkody (art. 805 § 1 k.c.).

Szkoda majątkowa związana z analizowanym zdarzeniem sprowadzała się do bezpośredniego uszczerbku w majątku poszkodowanego wywołanego czynem niedozwolonym. Obowiązek naprawienia szkody przez wypłatę odpowiedniej sumy pieniężnej powstał tym samym z chwilą wyrządzenia szkody. Należne odszkodowanie winno prowadzić do wyrównania poniesionej przez poszkodowanego straty majątkowej, którą stanowiła różnica między stanem majątku poszkodowanego, jaki zaistniał po zdarzeniu wywołującym szkodę, a stanem tego majątku, jaki istniałby, gdyby do danego zdarzenia nie doszło.

Podstawowe znaczenie dla ustalenia wysokości szkody, jako wiadomości o charakterze specjalnym, miał w niniejszej sprawie dowód z pisemnej opinii biegłego z zakresu techniki samochodowej, ruchu drogowego oraz (...). Wnioski sformułowane przez biegłego były wyczerpujące i spójne. Niewątpliwie opinia ta została sporządzona przez osobę dysponującą odpowiednią wiedzą specjalistyczną i doświadczeniem zawodowym. Biegły sporządzając opinię oparł się na całokształcie zebranego w sprawie materiału dowodowego w postaci dokumentów zawartych w aktach sprawy, a także w oparciu o przeprowadzone oględziny pojazdu. Opinia biegłego była sformułowana w sposób

precyzyjny, a konkluzje w niej zawarte zostały logicznie uzasadnione i powiązane z przedstawionym w opinii procesem rozumowania. Biegły, odnosząc się do zarzutów strony pozwanej, sporządził także opinię uzupełniającą, co do której żadna ze stron nie wniosła zarzutów.

Zgodnie z przepisem art. 6 k.c. ciężar udowodnienia faktu spoczywa na osobie, która wywodzi z niego skutki prawne. W postępowaniu cywilnym reguła ta została potwierdzona w treści art. 232 k.p.c., zgodnie z którym strony są obowiązane wskazywać dowody dla potwierdzenia faktów, z których wywodzą skutki prawne. Z powołanego przepisu wynika, że ciężar udowodnienia danego twierdzenia spoczywa na twierdzącym, a nie na przeczącym. Sąd nie jest zobowiązany dokonywać czynności mających na celu uzupełnienie lub wyjaśnienie twierdzeń stron i wykrycie środków dowodowych pozwalających na ich udowodnienie. Sąd nie może również z urzędu prowadzić dowodów zmierzających do wyjaśnienia okoliczności istotnych dla rozstrzygnięcia sprawy. W niniejszej sprawie strona powodowa w celu wykazania wysokości dochodzonego roszczenia zawnioskowała o dopuszczenie dowody z opinii biegłego. Strona pozwana również zgłosiła taki wniosek dowodowy, wnosząc o rozszerzenie tezy dowodowej. Sąd uwzględnił ww. wnioski stron i dopuścił dowód z opinii biegłego sądowego z zakresu techniki samochodowej i ruchu drogowego na wnioskowane fakty mające znaczenie dla rozstrzygnięcia niniejszej sprawy.

Biegły zapoznał się z kosztorysami sporządzonymi przez pozwanego ubezpieczyciela i prywatnego rzeczoznawcę oraz z aktami niniejszej sprawy, w tym aktami szkody, a także dokonał oględzin uszkodzonego pojazdu, po czym sporządził kalkulacje kosztów jego naprawy, ustalając koszt naprawy pojazdu A. o nr rej. (...), na dzień likwidacji szkody, na kwotę 8.710,50 zł brutto. Biegły dokonał także analizy rynku i ustalił, że średnie stawki lokalne w dacie szkody wynosiły dla prac blacharsko-mechanicznych 121,50 zł za 1 roboczogodzinę, zaś dla prac lakierniczych 127,71 zł za 1 roboczogodzinę – następnie stawki te zostały zastosowane przez biegłego podczas dokonywania kalkulacji kosztów naprawy pojazdu. Stawki te dotyczyły stawek w nieautoryzowanych zakładach naprawczych o standardzie pozwalającym na przeprowadzenie prawidłowej naprawy (wyposażonych w komorę lakierniczą i geometryczną ramę naprawczą). Koszt naprawy przedmiotowego pojazdu uwzględniał zastosowanie oryginalnych części zamiennych sygnowanych znakiem producenta o jakości O, gdyż, jak wskazał w swojej opinii biegły, użycie części oryginalnych spowodowałoby przywrócenie pojazdu do stanu sprzed kolizji. Jak ustalono, naprawa uszkodzonego pojazdu przy użyciu części o jakości P nie pozwoliłaby na restytucję pojazdu do stanu sprzed szkody, z uwzględnieniem zachowania co najmniej takiej samej sprawności technicznej i walorów estetycznych oraz co najmniej takich samych warunków bezpieczeństwa. Z kolei w przypadku części zamiennych o jakości (...) w katalogu brak było reflektorów o tej jakości, a nadto na dzień likwidacji szkody brak było możliwości sprawdzenia dostępności poszczególnych rodzajów części zamiennych. Jak wynika z ustaleń biegłego, pojazd przed zdarzeniem nie posiadał uszkodzeń, zaś w obrębie powstałej szkody posiadał jedynie oryginalne części zamienne.

Niewątpliwie biegły w swojej kalkulacji kosztów naprawy uszkodzonego pojazdu przyjął wyższe stawki wynagrodzenia za prace niezbędne do przywrócenia pojazdu do stanu sprzed szkody oraz ceny części użytych do naprawy, niż przyjęto wcześniej w kalkulacji sporządzonej przez stronę pozwana, jednak należy podkreślić, iż odszkodowanie przysługujące od ubezpieczyciela odpowiedzialności cywilnej za uszkodzenie pojazdu mechanicznego obejmuje niezbędne i ekonomicznie uzasadnione koszty naprawy pojazdu, ustalone według cen występujących na lokalnym rynku (zob. uchwała Sądu Najwyższego z 13 czerwca 2003 roku, III CZP 32/03, L.). Z kolei w rezultacie przywrócenia danego mienia do stanu poprzedniego, powinno ono odzyskać takie same walory użytkowe i estetyczne, jakie miała przed wyrządzeniem szkody.

Zauważenia przy tym wymaga, że podnoszona przez stronę pozwaną okoliczność, iż poszkodowani nie skorzystali z oferty ubezpieczyciela co do możliwości naprawy pojazdu w warsztacie naprawczym współpracującym z zakładem ubezpieczeń, nie ma znaczenia dla określenia zakresu należnego im odszkodowania. Poszkodowany nie ma bowiem obowiązku naprawy swojego pojazdu. W przypadku zdecydowania się przez poszkodowanego na naprawę pojazdu, przysługuje mu zaś wybór odpowiedniego warsztatu naprawczego, któremu powierzy dokonanie naprawy uszkodzonego pojazdu. Tym samym dla rozstrzygnięcia niniejszej sprawy nie miałyby znaczenia zeznania poszkodowanego w charakterze świadka na okoliczności wskazane w sprzeciwie od nakazu zapłaty.

Zakład ubezpieczeń jest zobowiązany do naprawy szkody poprzez świadczenie pieniężne, a nie przywrócenie stanu poprzedniego (art. 805 § 1 k.c.). Przypisanie poszkodowanemu naruszenia obowiązku współpracy z ubezpieczycielem jest możliwe jedynie wtedy, gdy świadomie lub przez niedbalstwo skorzystał on z usług droższych. Zarzut uchybienia obowiązkowi z art. 354 § 2 k.c. mógłby zatem wchodzić w grę tylko w razie wykazania świadomości i niedbalstwa poszkodowanego przy skorzystaniu z podmiotu stosującego stawki wyższe (i to rażąco). Obowiązek współdziałania poszkodowanego w żadnym razie nie może oznaczać ograniczenia jego uprawnień - w szczególności prawa wyboru sposobu naprawienia szkody, swobody decyzji co do napraw. Strona pozwana nie wykazała zresztą, że ubezpieczyciel faktycznie prowadzi współpracę z tego rodzaju warsztatami naprawczymi oraz nie zostały wykazane stawki stosowane w tychże warsztatach. Tym samym strona pozwana nie wykazała, że poszkodowany miał realną możliwość naprawy pojazdu w ramach sieci naprawczej, z którą pozwany ubezpieczyciel współpracował, w warunkach zaproponowanych poszkodowanemu. Strona pozwana nie przedstawiła konkretnej oferty naprawy pojazdu w konkretnym zakładzie za konkretną cenę, tak aby sąd mógł takie oferty porównać i aby można było ocenić warunki tych ofert. Jak wskazano wcześniej, poszkodowanemu przysługuje wybór odpowiedniego warsztatu naprawczego, któremu powierzy dokonanie naprawy uszkodzonego pojazdu. Jednocześnie pozwany ubezpieczyciel nie ma prawa narzucać poszkodowanemu konkretnego warsztatu, w którym ma zostać przeprowadzona naprawa.

Mając na uwadze powyższe, Sąd opierając się na opinii biegłego uznał, że koszty naprawy przedmiotowego pojazdu marki A., które przywróciłyby pojazd do stanu sprzed szkody, wyniosłyby 8.710,50 zł. Należy podkreślić, że zgodnie z zasadą pełnej kompensaty poniesionej szkody (art. 361 § 2 k.c.), poszkodowany może domagać się odszkodowania obejmującego pełne koszty przywrócenia pojazdu do stanu sprzed nastąpienia szkody. Obowiązek naprawienia szkody powstaje przy tym z chwilą wyrządzenia szkody i nie jest uzależniony, od tego, czy poszkodowany dokonał naprawy rzeczy, ani czy w ogóle zamierza ją przeprowadzić, istotne są tu bowiem przewidywane koszty naprawy nie rzeczywiście poniesione (wyrok Sądu Najwyższego z 27.06.1988 r., I CR 151/88, L., wyrok Sądu Najwyższego z 11.06.2001 r., V CKN 266/2000, L., wyrok Sądu Najwyższego z 16.01.2002 r., IV CKN 635/2000, L.). Skoro pozwany ubezpieczyciel wypłacił poszkodowanemu na skutek przeprowadzonego postępowania likwidacyjnego odszkodowanie w wysokości 3.273,38 zł, to do zapłaty na rzecz strony powodowej pozostała kwota 5.473,12 zł.

O odsetkach Sąd orzekł na podstawie art. 481 § 1 i 2 k.c., zgodnie z żądaniem pozwu. Stosownie do tych przepisów, jeżeli dłużnik opóźnia się ze spełnieniem świadczenia pieniężnego, wierzyciel może żądać odsetek za czas opóźnienia, chociażby nie poniósł żadnej szkody i chociażby opóźnienie było następstwem okoliczności, za które dłużnik odpowiedzialności nie ponosi. Jeżeli stopa odsetek za opóźnienie nie była oznaczona, należą się odsetki ustawowe za opóźnienie. Zgodnie z art. 14 ust. 1 i 2 ustawy o ubezpieczeniach obowiązkowych, zakład ubezpieczeń wypłaca odszkodowanie w terminie 30 dni od dnia złożenia przez poszkodowanego zawiadomienia o szkodzie. Poszkodowany zgłosił pozwanemu szkodę w dniu 17 maja 2022 r., a zatem roszczenie o odszkodowanie stało się wymagalne po upływie 17 czerwca 2022 r., tj. z dniem 18 czerwca 2022 r.

Mając na uwadze powyższe, Sąd orzekł, jak w punkcie I wyroku.

W punkcie II wyroku Sąd rozstrzygnął o kosztach postępowania przed Sądem pierwszej instancji na podstawie art. 98 § 1 i 3 k.p.c. w zw. z art. 99 k.p.c. Strona powodowa wygrała sprawę w całości, a zatem strona pozwana powinna zwrócić jej całość poniesionych w toku postępowania kosztów. Koszty poniesione przez stronę powodową, to: 400 zł tytułem opłaty sądowej od pozwu, 30 zł tytułem opłaty sądowej od rozszerzonego powództwa, 17 zł tytułem opłaty za udzielone w sprawie pełnomocnictwo, 500 zł tytułem zaliczki na poczet wynagrodzenia biegłego oraz wynagrodzenie pełnomocnika w osobie radcy prawnego, przy czym Sąd omyłkowo przyznał wynagrodzenie w wysokości 900 zł (zgodnie z § 2 pkt 3 rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych), zamiast prawidłowo w wysokości 1.800 zł (§ 2 pkt 4 ww. rozporządzenia). Orzeczenie o kosztach zawarte w punkcie II wyroku może zostać zmienione wyłącznie na skutek jego zaskarżenia.